

Шостак А.О. - студентка юридичного факультету; науковий керівник -
Рибальченко Л.В. - доцент кафедри економічної та інформаційної безпеки, кандидат економічних наук, доцент (Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ)

НАПРЯМИ ПОСИЛЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ СКЛАДОВОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Підвищення ефективності національної економіки безпосередньо пов'язане з прискореним та безпечним розвитком інноваційної сфери. Саме інноваційна безпека сприяє підйому і подальшому розвитку економіки, її технологічній модернізації. При цьому інноваційна безпека дає можливість реалізації конкурентних переваг національній економіці на світових ринках. При переході до нових соціально-економічних відносин, відбувається посилення існуючих та утворення нових факторів, що негативно впливають на інноваційну безпеку економічної системи.

Інноваційний розвиток і безпека – це дві невід'ємні складові економічної системи. Сучасна інноваційна модель розвитку, має значну кількість різноманітних підсистем, яким характерні як позитивні так і негативні фактори впливу. Це характеризується тим, що внаслідок впровадження інновацій, виникає неузгодженість у стійкому функціонуванні всієї системи. Внаслідок цього порушується механізм системи розвитку та управління, відбувається збій окремих підсистем і утворюються небезпечні фактори впливу.

Інноваційна безпека направлена на досягнення стану високотехнологічного, стабільного, економічно-ефективного забезпечення інноваціями економіки і соціальної сфери країни, а також створення умов для модернізації галузей виробництва, формування і реалізації політики стабільного соціально-економічного розвитку країни.

Важливість інновацій для забезпечення економічної безпеки держави пояснюється й тим, що саме за рахунок їх упровадження можна швидко вирішувати проблеми подолання наслідків економічної чи фінансової кризи. Перебудова виробничих зв'язків та переорієнтація промислового сектору, а також перетворення України в експортера інноваційних технологій дозволить значно підвищити рівень конкурентоспроможності економіки, що приведе до стабілізації національних ринків за рахунок припливу закордонного капіталу. Для того, щоб інноваційні відносини стали стабілізуючим фактором економічного розвитку, слід розробити дієві механізми господарсько-правового забезпечення державного регулювання в цій сфері. А для розуміння природи їх ефективної реалізації доцільно провести ґрунтовний теоретико-методологічний аналіз.

Інновації втілюються у вигляді нових технологій, видів продукції, організаційно-технічних і соціально-економічних рішень виробничого, фінансового, комерційного та іншого характеру. На мікроекономічному рівні інновація розглядається як результат інноваційної дальності підприємства, втілений у формі конкретного продукту, в на макроекономічному рівні, на рівні держави, інновації розглядаються як додатковий елемент економічного потенціалу, за рахунок якого можна підвищити рівень конкурентоспроможності економіки.

Розвиток інноваційної діяльності повинен стати невід'ємною складовою реформування економіки країни для посилення інноваційної безпеки. Важливо зазначити, що криза інноваційної сфери становить загрозу економічній безпеці країни, тому необхідно вдосконалювати механізми державного регулювання інноваційної сфери, здійснювати заходи, спрямовані на підвищення інноваційної мотивації господарюючих суб'єктів. Першочерговим завданням підвищення рівня інноваційної безпеки є подолання існуючих загроз та використання інноваційного потенціалу. Тому, на нашу думку, головні напрями посилення інноваційної безпеки є такими:

- розвиток державних наукових і науково-технологічних організацій, що - здійснюватимуть ефективну координацію наукових досліджень;
- створення нових передових технологічних укладів, інтенсивне технологічне оновлення базових секторів економіки;
- підвищення якості і доступності освіти та підготовки наукових кадрів
- політична стабілізація та визначення пріоритетів у зовнішній політиці – чітка орієнтація на створення зони вільної торгівлі з ЄС;
- створення умов для вільної конкуренції – зменшення адміністративних бар'єрів та преференцій на шляху руху капіталів;
- прийняття пакету законів щодо ліквідації корупції, зменшення адміністративного тиску на бізнес та сприяння відділенню бізнесу від влади;
- визначення пріоритетних для надання державної фінансової підтримки інвестиційних проектів, спрямованих на розвиток експорту та імпорту виробництва, високотехнологічної конкурентоспроможної продукції, розвиток інфраструктурних і базових секторів економіки.

Таким чином, головними загрозами інноваційній безпеці України є низька результативність інноваційної діяльності, недостатнє фінансування, зниження кількості спеціалістів, які виконують науково-технічні роботи, використання застарілих технологій. Активізація інноваційної діяльності, стимулювання технологічних змін у виробництві, вдосконалення інституційно-правового та інформаційно-аналітичного забезпечення зумовлять посилення інноваційної безпеки України. Подальшого дослідження потребують питання вдосконалення методики оцінки інноваційної безпеки України для визначення і формування шляхів усунення загроз.

Використані джерела

1. Гордуновський О.І. Сучасний стан та напрями посилення інноваційної безпеки України / О.М. Гордуновський // Фінансовий простір. – 2014. – № 2 (14). – С. 23-29.

2. Барановський О.І. Фінансова безпека в Україні (методологія оцінки та механізми забезпечення) : монографія / О. І. Барановський. – К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2014. – 759 с.
